
Dar
Neišgliaudyk

Žmogau ar esi
Nepažinus
Ar esi toks pat gražus
Kai nusirengęs skaičiuoji
Kaltes

Iš manęs neišeis
Nei dubuo nei sužadėtuvių žiedas

Paskutinis prisirišimas
Išlaisvins ar gels

Meistre duok man laiko
Pačiai pasirinkti kuo tapsiu

Viskas savo vietose
Kai tėtis dar vis verkia
O aš lakuoju nagus

Dar
Neišgliaudyk

Sušildyk rankose
Paguldyk po liežuvium
Ir kantriai lauk

Manęs lyg
Pirmą kartą

Tarp trupančių nuorūkom balkonų
Tų norinčių tave visą išdulkinti
Paklodėmis uždengtų veidrodžių
Plynų laukų kurių tiek mažai belikę
Akių kurios vis nepavargsta
Sutiksi mane basą ir norėsi apauti
Aš kartosiu kad aš tau nepriklausau
Aš tau kaip miestui bažnyčia

Žinau -
šitų žiedų šalna nesugels

Čia kvepia rytu
"to know him is to
love him"
Ankantys turėklus glostantys
Nuščiuvęs miestas
Alkstantys gimstantys
Rytas blaivosi ir
Jau reiks prisipažinti
Nežinau kaip
Išeiti
Nuogos kojos
Išves į lėtą šokį
Pagal pavargusį džiazą
Išversk mane į
Kitas kalbas
Ir skaityk pusryčiams
Virsiu tik juodą kavą
Kad širdis neapsaltų

Kelte,
Keliuosi anksti, kad
tik prasilenktume

Kad tik nusilenkčiau tau
Vienas kitą
Pažinus

Keistas tu
Kelte,
Tu šypsais

Pamiršau tavo vardą
kad tik neprasilenktume

Kad tik susimuštume
kaktomis

Išvaikščiojome jau gęstantį miestą
Ir pirkome druskos ir laižėmės
Bromuose
Ir kildami laiptais
Virtome suaaugusiais
Šalome rankas
Ir kalbėjome apsvaigę
Ketinau pasilikti
Dūrė paširdžius
Kartojo aplinkybės
Tu čia prasidedi
Ar jau baigiesi
Nesiklausėm tik
Rėkėm švelniausius žodžius
Aš labiau stengiausi
Aš labiau stengiuosi
Kvėpėjo svetimu žmogumi
Kaip per daug suartėjus sapne
Ir mes lyg susitarę
Delsėm